

ಮುಕ್ತಾಯ

“ಆದು ನಭಾವಂಗದವಲ್ಲದ ಕೈಸ್ತಪ್ರದ” ನಮ್ಮ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯಗೇಜಾನುತ್ತದೆ. ಅದು ಕೆಲವೋಂದು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವದೆಂದು ನಿರ್ಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಬರೆಯವದರಿಂದ, ನನ್ನ ವಿಧೀಯನ್ನಾಗಳೇ ಇಲ್ಲವೇ ನನ್ನ ತರ್ಕವನ್ನಾಗಳೇ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿರುವದಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಒಂದೇ ಗುಲಾಯತ್ತ, ಮತ್ತು ಅದು ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಸುಲಭವಾಗಿಯೂ ಇರುವಂಥಿಂದ್ದು, ಅದಲಂದ ನಾಮಾನ್ಯ ವಾಜಕನು ಪ್ರಹರಕವನ್ನು ಡಿಕ್ಯಾನಲಿಯಲ್ಲದೇ ಓದಲು ನಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ನಾನು ಸರಳವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾನು ಹಲಿಶುಧ ಗ್ರಂಥಕ್ಷಮನುಣಣವಾಗಿದ್ದರೆ, ಆಗ ನಾನು ಶೈತ್ಯನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಸ್ತರಕಾಗಿ ನನಗೆ ಪ್ರತಿಹಾದನೆಯರುವದಿಲ್ಲ. ವಿಚುರಿನುವವರು ಅದನ್ನು ವಿಚುರಿ ಸಿದರೆ, ಬೊಳಿಂಬಲು ನಾನು ನೂಜಿಸಿದ ಹಾರವನ್ನು ವಿಚುರಿನಲ್ಲ.

ಆಕೃಗಳ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ, ಆತನ ಭಕ್ತರ ಬಕ್ಕೆಗಾಗಿ ಮತ್ತು ನೆಡಲ್ಪಟ್ಟಳೆಲ್ಲಾ ಆತನ ಸಭೆಯನ್ನು ಬಲಹಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ, ಈ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸಿದ ನಕ್ಯವನ್ನು ದೇವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಂಬಾಡು ನನ್ನ ಜ್ಞಾಧರನೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಮರಣ ಹೊಂದಿದಾಗ, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡತ ಎಂದು ಶ್ರಾಂಕನುತ್ತೇನೆ, “ಅವನು ಕೈಸ್ತನಾಗಿದ್ದನು,” ಅಂದರೆ ನಾನು ಆಕೃದಲ್ಲ, ಆಸಕ್ತಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತು ಧೈಯದಲ್ಲ, ಕೈಸ್ತನ ನಿಜವಾದ ಹಿಂಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದೇನು; ನಾನು ಆತನಿಗೆ, ಆತನಿಗೆ ಮಾತ್ರವೇ ಒಳಪಟ್ಟವನಾಗಿದ್ದೇನು; ನನಗೆ ಯೆಣುವಲ್ಲದೇ ಬೇರೆ ಅಧಿಕಾಲಿಯರಾಲ್ಲ; ನನ್ನ ಹೌರಾಪ್ಯವು ಹರಲೊಳೆಕದಲ್ಲಿತ್ತ; ಮತ್ತು ನಾನು ಭೂಲೊಳೆಕದಲ್ಲ ನಿಜವಾದ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೂ ಹರದೇಶದವನೂ ಅಗಿದ್ದೇನು. ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಮಾಡುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ಕೆಡುಕನ್ನು ತಡೆಯುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ, ದುಷ್ಪತ್ವವನ್ನು ಜಯಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಜಗತ್ತನ್ನು ಆಶಿಂವಾದಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆತನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಮತ್ತು ಆತನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು; ಜನರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಆತನ ಹಲಿಶುಧ ಜೀವನವನ್ನು ಹಣ್ಣಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತ, ಆತನ ರಕ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಜೀವಕೆಳಾಟ್ಟಿನು ಎಂದು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟರೆ, ಆಗ ಬೇರೆ ಯಾವ ನ್ನಾರಕವನ್ನು ಕೇಳಲಾರೆನು.